

Кестутис Каспаравићус

О СТВАРИМА

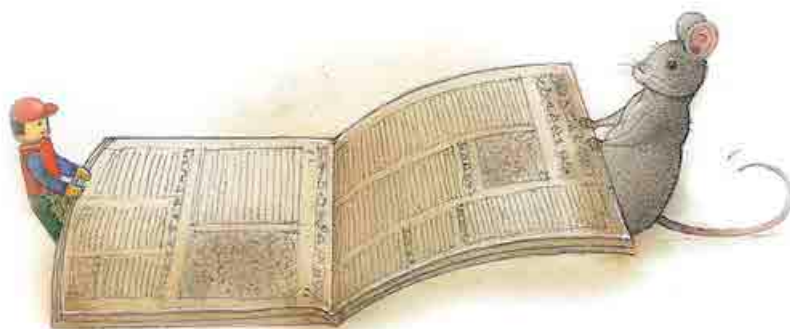
Кратке приче

Превела са литванског
Ваида Дивјаковић

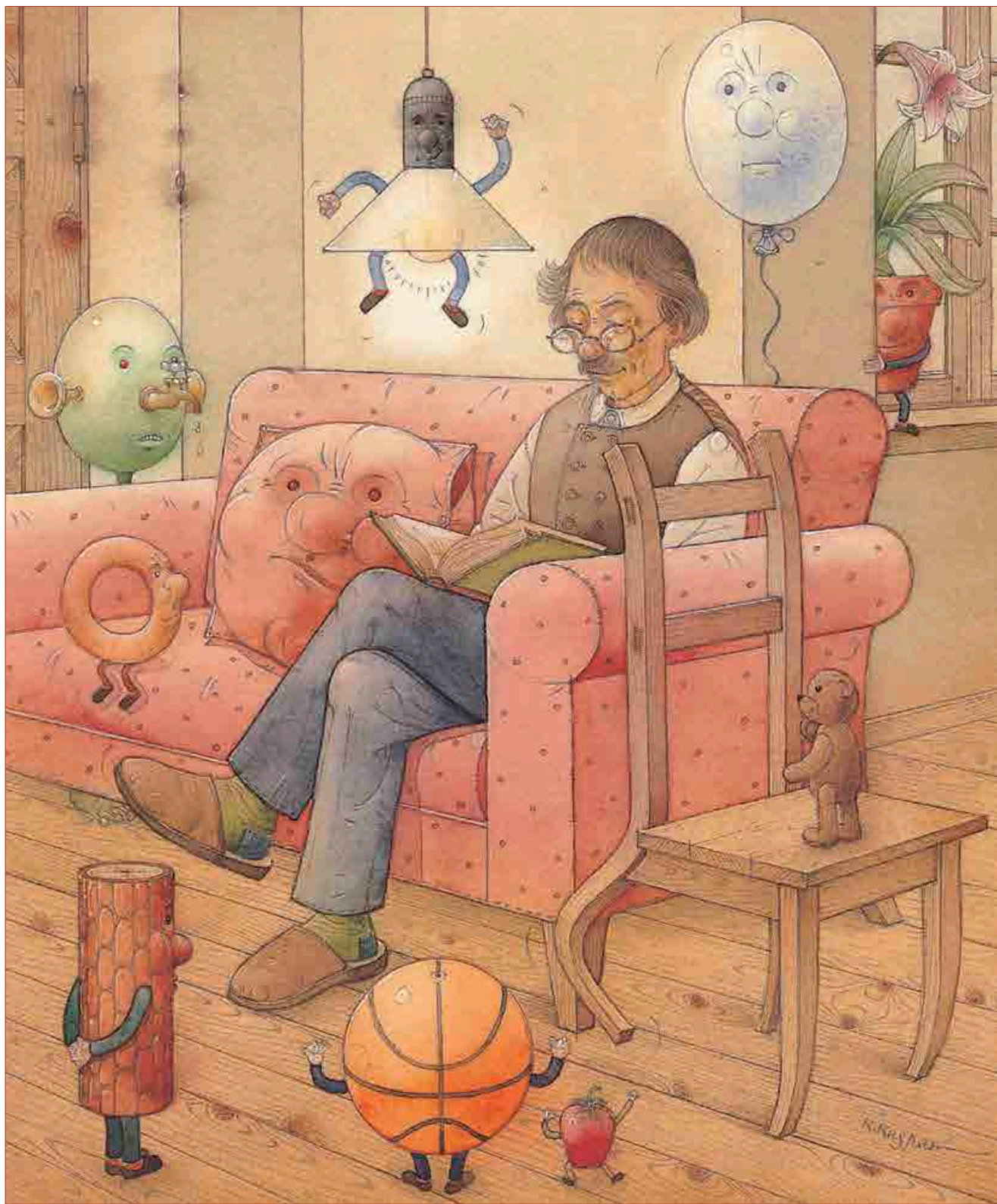
■ Laguna ■

САДРЖАЈ

ПРЕДГОВОР	7
ТРИ КЊИГЕ	8
ЧАЈАНКА	10
ЦИПЕЛЕ	12
РАСПРАВА	14
ПРИЧА ИЗ КУПАТИЛА	16
НА ШПОРЕТУ	18
ВРЧ	20
ПЕНКАЛО	22

СТО	24
КАМИН	26
СЛАВИНА	28
ЧЕТКИЦА ЗА ЗУБЕ	30
ЈАСТУК	32
ЦЕПНИ НОЖИЋ	34
СТРАШНА ПРИЧА	36
ТЕЛЕВИЗОР	38
ТРКА СТОЛИЦА	40
МАШИНИЦА ЗА ШИШАЊЕ	42
ОГЛЕДАЛО	44
ФЕН	46
ЛУСТЕР	48
БАТЕРИЈСКА ЛАМПА	50
ЗИДНИ САТ	52
СВЕЋА	54

ПРЕДГОВОР

У књигама се најчешће пише о људима. Људи тамо много причају, расправљају, а понекад, како би одбранили свој став, чак се и погурају. Међутим, прочитавши такву књигу, уопште не буде јасно због чега су се они расправљали и гурали. Често се мудро, проницљиво и детаљно разматра о отуђењу људи, материјализацији и другим чудним стварима.

Ова књига није толико о људима који попримају особине ствари, већ о стварима који попримају особине људи. Такође, она није префињена. У њој се све разјасни одмах, чим се почне са читањем, а на крају све постане потпуно јасно шта је шта. Понекад се чак и открије ко је за све крив.

Некада давно, кад сам био млад и напрасит, често сам се свађао са стварима. Једном кад нисам успео нешто да нацртам, јако сам се наљутио на оловку. А кад се она чак усудила да се сломи док сам цртао – потпуно сам побеснео. Одлучивши да је за неуспели цртеж крива оловка, зграбио сам је, поломио на комадиће и бацио у смеће. Канта за смеће је погледала у мене с нескривеним прекором, а у њеном погледу сам видео саосећање према јадној оловци. Постало ми је веома непријатно и било ме је срамота због свог понашања.

Прошло је много година. Сад се више не понашам тако лоше.

Ова књига је као скромно извињење свим оним љупким стварима које ме окружују и према којима сам некад био неправедан или их увредио. Такође, књига говори и о нашој кући, коју много волим. У тој кући, док сам седео за мојим тихим радним столом и уз помоћ нашег пса, који је дремао испод њега, настала је ова књига.

Ваш Кестутис Каспаравићус

ТРИ КЊИГЕ

На једној полици становале су три књиге. Највећа и најдебља је била најпаметнија. Друге две књиге су биле мале. Једна од њих – весела, а друга – тужна.

Велика књига је много волела да чита веселу књижицу. Она би ставила ту малену себи у крило и док чита, тихо би се кикотала.

Тужна књига исто није трошила време узалуд. За то време она би истраживала велику књигу. Тужна књига се придржавала мишљења да не треба трошити време на забаву и читала је само странице пуне мудрости и озбиљности. Међутим, због тога сама је постајала све више и више тужна.

– Ти си постала превише тужна – једном је рекла паметна књига.
– Такву те нико неће читати.

Потом је узела и истресла из малене јаднице све збуњујуће и непотребне мисли. И она је опет постала обична тужна књига.

